Tal
i Europaparlamentet i plenum

Hållen version

Ursula von der Leyen

Europeiska kommissionens tillträdande ordförande

Strasbourg

27 november 2019

Tal i Europaparlamentet i plenum

Ursula von der Leyen

Europeiska kommissionens tillträdande ordförande

Strasbourg den 27 november 2019

Herr talman, ärade ledamöter!

I dag den 27 november, för exakt trettio år sedan, slog klockan tolv.

Kyrkklockor ringde. Sirener tjöt. Arbetare lade ned verktygen.

Fabriker, gruvor och butiker tömdes och gatorna fylldes av dans och hopp.

Under den historiska två timmar långa generalstrejken mitt under **sammetsrevolutionen** såg man människor från Prag till Bratislava delta i en underbar, fredlig våg av frihet, mod och enighet.

För mig symboliserar dessa två timmar själva kärnan i vad Europeiska unionen alltid betytt.

Det handlar inte enbart om partipolitik, regler eller förordningar, marknader eller valutor.
Det handlar i slutändan – och framför allt – om människor och deras strävan.
Det handlar om människor som står upp tillsammans. För sin frihet, för sina värden, helt enkelt för en bättre framtid.

Det finns ett citat av den store Václav Havel – en av hjältarna från 1989 – som är mycket talande för mig när jag blickar framåt mot vår morgondag. Han sade:

”Arbeta för något för att det är gott, inte bara för att det har en chans att lyckas.”

Jag väljer det här citatet för att vår union de nästa fem åren gemensamt kommer att ge sig i kast med en omvandling som berör varje del av vårt samhälle och vår ekonomi.

Och det ska vi göra för att det är rätt. Inte för att det kommer att bli lätt.

Ibland glömmer vi att våra största landvinningar alltid har kommit när vi är djärva.

Vi var djärva när vi sökte fred där smärtan rådde.
Vi var djärva när vi skapade en gemensam marknad och en gemensam valuta.
Vi var djärva när vi välkomnade medlemmar av vår europeiska familj som stått ute i kylan alltför länge.

Men de senaste åren har vi varit tvungna att fokusera på dagsaktuella frågor, hantera den ena krisen efter den andra, kämpa för att bevara vår enighet och solidaritet.

Om vi gått stärkta ur den tiden – och det tror jag att vi har – beror det till stor del på min föregångares ledarskap och övertygelse. **Jean-Claude Juncker, en stor europé. Han har vigt sitt hjärta, sin själ och sitt liv åt vår union och det han efterlämnar talar för sig självt.**

Jean-Claude ... tack från oss alla!

Mina damer och herrar ledamöter av Europaparlamentet!

För fyra månader sedan skänkte ni mig ert förtroende. Sedan dess har jag mött alla partigrupper och alla stats- och regeringschefer.

Tillsammans har vi bildat ett fantastiskt europeiskt team. Ni parlamentsledamöter har frågat ut var och en av oss.

Jag har lovat er att lyssna på er. Och det är precis det jag gjort. Och det ska jag fortsätta med, tillsammans med Maroš Šefčovič och alla andra ledamöter av kommissionen.

Vi har ofta varit eniga, men visst, ibland var vi oeniga. Men det är så demokratin fungerar.

Här och nu, i hjärtat av den europeiska demokratin, ber jag om ert stöd för en nytändning för Europa.

Ärade ledamöter!

Det team ni röstar om idag kommer från olika kulturer och länder och har olika bakgrund och partifärg.

Vi har lärare och bönder, borgmästare och ministrar, doktorer och diplomater, ingenjörer och entreprenörer.

Vi har sådana som är födda innan Berlinmuren byggdes och sådana som är födda efter att den revs. De som levt i diktaturer och de som hjälpt de unga demokratierna att ansluta sig till vår union.

Det är ett team med nästan lika många kvinnor som män, bara en kvinna från en jämn könsfördelning. Det visar att vi har gjort verkliga framsteg men också att vi har fortfarande mer kvar att göra.

Som första kvinna att vara ordförande för kommissionen lovar jag att varje ledamot av min kommission ska ha ett kansli med jämn könsfördelning – *för allra första gången*. Och i slutet av vår mandatperiod ska vi ha jämn könsfördelning på alla ledningsnivåer – *för allra första gången.*

Detta kommer att ändra kommissionens utseende.

Varje ledamot i mitt team för med sig sina egna personliga berättelser om och perspektiv på Europa. De ska få sina egna politikområden och prioriteringar att förvalta.

Men **tillsammans blir vi ett team som verkar för det europeiska allmänintresset.** Vi blir ett team som samarbetar med denna församling och med medlemsstaterna för att ta itu med vår generations största utmaningar.

Vi är redo. Men framför allt är Europa redo.

Mitt budskap är enkelt. Nu börjar vi jobba.

Ärade ledamöter!

Detta är en instabil värld, där alltför många länder bara talar konfrontationens och ensidighetens språk. Men det är också en värld där miljoner människor ger sig ut på gatorna – för att protestera mot korruption eller kräva demokratiska förändringar.

Världen behöver vårt ledarskap mer än någonsin. För att fortsätta att samverka med omvärlden som en ansvarskännande stormakt. För att vara en kraft för fred och positiva förändringar.

Vi måste visa våra partner i Förenta nationerna att de kan lita på oss som multilateralismens förkämpe.

Vi måste visa våra vänner på västra Balkan att vi delar samma världsdel, vi delar samma historia, vi delar samma kultur, och att vi kommer att dela samma öde. Vår dörr förblir öppen.

Vi delar också samma öde som våra transatlantiska partnerländer.

Ja, vi har olika åsikter – inget tvivel om den saken. Men våra band har motstått tidens tand. Samtidigt som vi talar, fortsätter tusentals studenter, forskare, företagare och konstnärer att bygga upp otaliga vänskapsband, affärskontakter och forskningsprojekt.

Dessa tallösa tunna trådar bildar sammanflätade ett band som är starkare än alla enskilda meningsskiljaktigheter.

Länder från öst till väst, från syd till nord, är beroende av att Europa är en verklig partner. **Vi kan vara de som formar en bättre världsordning.**

Detta är Europas kall. Och det är vad de europeiska medborgarna vill.

Jag är glad att jag har en så erfaren diplomat som Josep Borrell i vårt team, som samarbetar med Jutta Urpilainen, Olivér Várhelyi och Janez Lenarčič. De kommer att uträtta ett ovärderligt arbete tillsammans.

Vi ska investera i allianser och koalitioner för att främja våra värderingar. Vi ska främja och skydda Europas intressen genom öppen, rättvis handel. Vi ska stärka våra partnerländer genom samarbete, eftersom starka partnerländer även gör Europa starkt.

Min kommission kommer inte att dra sig för att tala med självförtroende. Men det blir på vårt sätt, det europeiska sättet.

Detta är den geopolitiska kommission som jag vill se och som Europa verkligen behöver.

Ärade ledamöter!

Om det finns ett område där världen behöver vårt ledarskap, så är det i fråga om klimatskydd. Detta är en livsviktig fråga för Europa – och för världen.

Hur kan det inte vara livsviktigt när 85 % av människorna i extrem fattigdom bor i de 20 länder som är mest sårbara för klimatförändringar ?

Hur kan det inte vara livsviktigt när vi ser Venedig stå under vatten, Portugals skogar brinna och Litauens skördar halverade på grund av torka?

Det har hänt tidigare, det råder det inget tvivel om, men aldrig lika ofta och lika intensivt.

Vi har inte ett ögonblick att förlora i kampen mot klimatförändringarna. Ju snabbare Europa agerar, desto större blir fördelarna för våra medborgare, vår konkurrenskraft och vårt välstånd.

Den europeiska gröna given är ett måste för vår planets och våra människors hälsa – och för vår ekonomi.

Frans Timmermans är rätt person för att sätta den i verket. Och jag är glad att han får stöd av Kadri Simson, Adina Vălean och många fler.

Den europeiska gröna given är vår nya tillväxtstrategi. Den ska hjälpa oss att få ned utsläppen och samtidigt skapa jobb.

I centrum för given står en industristrategi som gör det möjligt för våra företag – stora som små – att vara innovativa och utveckla ny teknik och skapa nya marknader. Vi kommer att sätta standarderna för världen. Det är vår konkurrensfördel. Och det är det bästa sättet att garantera lika spelregler för alla.

Men allt detta måste tjäna Europas folk.

De vill och förväntar sig att Europa agerar för klimatet och miljön. Men de behöver också ren och trygg energi till rimligt pris. De behöver ha den kompetens som krävs för att arbeta på

morgondagens arbetsplatser. De behöver pendla till de nya jobben eller vara anslutna hemifrån. Och vi måste se till att de behoven tillgodoses på ett hållbart sätt.

Det är en generationsomställning mot klimatneutralitet före århundradets mitt. **Men den här omställningen måste vara rättvis och inkluderande – annars blir den inte av.**

Den förutsätter massiva investeringar i innovation, forskning, infrastruktur, bostäder och utbildning av människor. Den kräver offentliga och privata investeringar – på europeisk och på nationell nivå.

Och återigen har Europa redan tagit ledningen. Europeiska unionen ska arbeta in klimatfinansiering i hela budgeten, men också i kapitalmarknaderna och hela investeringskedjan.

I de regioner som blir tvungna att göra större omställningar än de flesta, ska vi stödja människor och företag med en målinriktad mekanism för en rättvis omställning. Den ska vara övergripande över fonder och instrument och attrahera de privata investeringar som vi behöver.

För att hjälpa oss att klara av detta ska Europeiska investeringsbanken bli en betrodd partner. Jag är särskilt nöjd med att de framsteg banken gjort med att stärka sin roll som europeisk klimatbank är uppenbara. Detta stärker investeringarna i europeisk teknik och de lösningar som världen söker.

Men mer återstår att göra.

Vi står bara för omkring 9 % av utsläppen i världen. Vi måste få omvärlden med oss, och så sker redan.

Från Kina till Kanada och Kalifornien samarbetar andra med oss med sina egna system för handel med utsläppsrätter. Och Phil Hogan ska se till att alla våra framtida handelsavtal innehåller ett kapitel om hållbar utveckling

För vi vet att klimatförändringar angår oss alla. Vi har plikten att handla och förmågan att leda.

Mina damer och herrar ledamöter!

Digitaliseringen gör saker möjliga som för bara en generation sedan var otänkbara.

Kommunikation i hela världen, tillgång till information, framsteg inom medicin, miljöskydd, transporter och inkludering. Det finns ingen framtid utan digitalisering. Margarethe Vestager är den som ska föra oss vidare på denna väg.

Vi ska automatisera uppgifter som är svåra för oss människor, till exempel tunga lyft och repetitiva uppgifter, oavsett om det är på en fabrik eller vid ett skrivbord.

Och det frigör tid för oss. Tid för det som kännetecknar oss människor och som datorer inte klarar av: *medkänsla och kreativitet.*

Vårdrobotar kan hjälpa till att bädda sängar och digitalisering kan bidra till administrativt arbete, så att vårdpersonalen får tid att göra det som verkligen är viktigt: att tala med patienterna, att vara *närvarande för dem*.

Digitaliseringen gör det möjligt för oss att hantera resurser mer ändamålsenligt och effektivt, genom att vi kan styra allting på helt nya sätt, vattenförbrukning, energi, alla vår planets värdefulla resurser.

Ja digitaliseringen kommer att i grunden förändra vårt samhälle, vår ekonomi, vår förvaltning, och gör det redan nu.

För att ta vara på möjligheterna och hantera de risker som finns därute måste vi kunna göra en klok avvägning när marknaden inte kan det. Vi måste värna både vårt europeiska välstånd och våra värden. **Vi måste gå vidare på vår europeiska väg även under den digitala tidsåldern.**

Konkret innebär det följande:

För det första: **Vi måste behärska nyckelteknik och ha den i Europa.** Dit hör självfallet kvantdatorer, artificiell intelligens, blockkedjor och kritisk chipteknik.

För att vi ska lyckas med det, för att vi ska kunna avhjälpa bristerna, måste vi agera tillsammans. Låt oss samla våra resurser. Våra pengar, vår forskningskapacitet, vårt vetande och omsätta det i praktiken.

Det har vi redan gjort med superdatorn. Europa har nu tillgång till en av de tre högst presterande datorerna på världsmarknaden. Nästa generation superdatorer måste byggas av oss själva.

För det andra: **Europa har alla forskare och all industrikapacitet som behövs för att vara konkurrenskraftig på dessa områden,** och det borde vi inte sticka under stol med.

Innovation förutsätter kloka huvuden men också mångfald, och förutsätter frihet att tänka. Allt detta har vi här i Europa, människor vill leva här, vill forska här, vill forma sin framtid här.

För det tredje: **Vi behöver en framtidssäker infrastruktur** med gemensamma standarder, liksom gigabitnätverk och säkra moln av dagens och morgondagens generation.

För det fjärde: **Digitaliseringens råmaterial är data**. Med varje klick matar vi algoritmerna, som i sin tur påverkar vårt förhållningssätt.

Precis som vi genom den allmänna dataskyddsförordningen har satt standarden för världen, måste vi också göra det för artificiell intelligens. För att vi i Europa tänker på människan först. Det är inte fråga om att dämma upp flödet av data. Det är fråga om att vi slår fast regler för hur en ansvarsfull hantering av data ska se ut. **För oss har skyddet av den digitala identiteten högsta prioritet.**

För det femte: Vi vill också se innovationer. I dag utnyttjas 85 % av alla data som inte är personuppgifter inte ens en gång. Det är ett slöseri.

De kunskaper som slumrar i data måste vi ta vara på. Vi måste slå fast en ram, så att myndigheter och företag kan dela data och ställa dem till förfogande på ett säkert sätt. Jag kan inte föreställa mig en mer kompetent person än Thierry Breton för att utveckla det här till en datastrategi.

För det sjätte: Cybersäkerhet är digitaliseringens andra sida – och därför också högt prioriterat för oss.

För de europeiska företagens konkurrenskraft behöver vi **högsta möjliga säkerhetskrav och ett enhetligt europeiskt tillvägagångssätt.** Därför måste vi samla vårt vetande om farorna. Vi behöver skapa en gemensam plattform, vi behöver en stärkt europeisk cybersäkerhetsmyndighet. Endast på det sättet kan vi öka förtroendet för den uppkopplade ekonomin och stärka motståndskraften mot alla slags risker.

Vi kan klara av allt detta om vi gör det gemensamt, om vi utgår från våra europeiska värden. Och därför har jag gott hopp om att Europa även i den digitala tidsåldern kommer att ha en ledande ställning.

Europa klarar av det!

Ärade ledamöter!

Europa har mycket att vara stolt över.

Vi är världens supermakt inom handel. Vi rankas etta I världen när det gäller export av industrivaror och tjänster. Vi är den största källan till och destinationen för utländska direktinvesteringar i hela världen.

Vår industri håller världsklass inom branscher med högt förädlingsvärde, exempelvis tillverkar vi en tredjedel av världens rymdsatelliter. Och våra företag leder loppet genom att inneha 40 % av världens patent inom förnybar energi.

Vi bör ta vara på klimatomställningens och den digitala omställningens omvandlande kraft för att stärka vår egen industribas och innovationspotential.

Det kan bara göras genom investeringar.

Ärade ledamöter, vi måste öka satsningarna. I åratal har vi investerat mindre i innovation än våra konkurrentländer. Detta är en enorm hämsko för vår konkurrenskraft och vår förmåga att leda den här omställningen.

Det är därför som vi inte bör betrakta nästa fleråriga budgetram som bara en bokföringsteknisk fråga. Världen för sju år sedan ser helt annorlunda ut än världen om sju år. **Vår budget behöver moderniseras avsevärt.**

Jag vet att jag på det här området inte bara kan lita på Johannes Hahns erfarenhet och skicklighet, utan också på det här parlamentet.

Men de offentliga budgetarna räcker inte till allt. Vi måste nu se till att investeringarna kan flöda dit där de behövs genom att färdigställa kapitalmarknadsunionen. Det skulle bidra till förbättrad tillgång till finansiering för småföretag och uppstartsföretag så att de kan växa, vara innovativa och ta de risker som behövs.

Och samma sak gäller bankunionen. Vi måste färdigställa den för att göra vårt finanssystem starkare och mer motståndskraftigt.

Jag har anförtrott Valdis Dombrovskis detta uppdrag, för han är rätt person på rätt post. Han ska se till att vår ekonomi verkar för människorna. Arbetstillfällen av god kvalitet, lika möjligheter, rättvisa arbetsvillkor och inkludering. Han vet att vi behöver sunda offentliga finanser för hållbar tillväxt.

Och han ska driva på vår konkurrenskraft och vår hållbarhet. De går hand i hand.

Vi ska inte glömma att en konkurrenskraftig hållbarhet alltid stått i centrum för vår sociala marknadsekonomi.

Vi bara kallade den för något annat.

Tänk på alla familjeföretag överallt i vårt EU. De byggdes inte bara på aktieägarvärde eller nästa omgång bonusar. De byggdes på lång sikt, för att gå i arv till nya generationer, för att ge de anställda en rättvis försörjning. De byggdes på en grund av passion för kvalitet, tradition och innovation.

De saker vi tillverkar i dag må ha förändrats. Men vi måste återupptäcka vår konkurrenskraftiga hållbarhet, kära vänner i denna församling.

Det var i denna anda som varje medlemsstat åtog sig att följa FN:s mål för hållbar utveckling. Och det är i denna anda som Paolo Gentiloni ska bevaka hur målen genomförs. Han tror på dem, och jag tror på honom.

Den europeiska ekonomin har återhämtat sig från en av de värsta ekonomiska och finansiella kriserna sedan andra världskrigets slut. Arbetsmarknaden förblir stark och arbetslösheten fortsätter att sjunka.

Det börjar dock synas moln på horisonten, så Europa bör förbereda sig på det som är på väg. Vi behöver bygga vidare på det som gör oss starka: vår inre marknad, vår gemensamma valuta.

Det är dags att färdigställa vår ekonomiska och monetära union för att skapa tillväxt och sysselsättning tack vare ökad makroekonomisk motståndskraft. Vi måste använda den flexibilitet som stabilitets- och tillväxtpakten medger för att skapa utrymme och tid så att våra ekonomier kan växa.

Samtidigt måste vi stödja medlemsstaterna med riktade investeringar och strukturreformer. Jag kan inte tänka mig en bättre person att leda detta arbete än Elisa Ferreira.

Ärade ledamöter!

Förra månaden förlorade 39 människor livet i lastutrymmet på en lastbil, efter att ha smugglats genom minst fyra europeiska länder.

Det är en tragedi att en mor i Vietnam får ett meddelande från sin dotter i Europa om att hon inte kan andas.

För dessa 39 människor. För deras mödrar, fäder och vänner: Vi är alla eniga om att sådant här aldrig får hända.

Människorna förväntar sig att Europa ska finna gemensamma lösningar på migrationens gemensamma utmaning. Detta är en fråga som splittrat oss, men vi bör ta ett steg framåt. Vi behöver lösningar som fungerar för alla.

Detta är det uppdrag jag har anförtrott Margaritis Schinas och Ylva Johansson. Med deras olika färdigheter och perspektiv kommer de att bilda ett formidabelt team.

Ärade ledamöter, en sak är säker:

Europa kommer alltid att erbjuda en tillflykt till dem som är i behov av internationellt skydd. Och det ligger i vårt eget intresse att de som stannar integreras i vårt samhälle.

Men vi måste också se till att de som inte har rätt att stanna kvar återvänder hem .
Vi måste knäcka smugglarnas omänskliga affärsmodell.
Vi måste reformera vårt asylsystem, utan att glömma bort våra värden solidaritet och ansvar.

Vi måste stärka våra yttre gränser så att vi kan återgå till ett helt fungerande Schengen. Vi behöver investera i våra partnerskap med ursprungsländerna för att förbättra villkoren och skapa möjligheter.

Det blir inte lätt, men låt oss dra oss till minnes att med Václav Havels formulering är *det rätt att göra.*

Migrationen försvinner inte – den kommer att finnas kvar.

Därför anser jag att **ett Europa som är så stolt över sina värden och så stolt över sin rättsstatsprincip måste kunna finna en lösning som är både human och verkningsfull.** Det borde vi kunna klara av.

Och samma team med Margaritis Schinas och Ylva Johansson ska också få ansvar för att stärka vår inre säkerhet.

De ska se till att det polisiära samarbetet kan hantera nya och framväxande hot.Och de ska se till att Europol, vårt bästa redskap för brottsbekämpning, fungerar som det ska.

Ärade ledamöter!

När jag var liten och bodde i Bryssel dog min lillasyster i cancer vid elva års ålder. Jag minns hur mina föräldrar – men också den vårdpersonal som tog så väl hand om henne – var fullständigt hjälplösa.

Var och en av oss har en liknande berättelse – eller känner någon som har det. Antalet cancerfall ökar, men vi blir allt bättre på diagnos och behandling.

Europa ska ta ledningen i kampen mot cancer.

Tidigt nästa år ska Stella Kyriakides lägga fram en ambitiös cancerplan. Hon är rätt person för att se till att Europas plan för att besegra cancer bidrar till att begränsa det lidande som den här sjukdomen orsakar.

Poängen är att Europa behöver bry sig om det som människorna bryr sig om.

Människorna bryr sig om våra barns och vårt samhälles framtid.

Kultur och utbildning är det som knyter samman vår historia med vår framtid. Det är det som gör oss unika. Vår själ, vår kultur, vår mångfald, vårt arv.

Och jag vet att med Mariya Gabriel ligger det i trygga händer.Därför kan jag med glädje tillkännage att hennes ansvarsområde ska döpas om till kommissionär för innovation, forskning, kultur, utbildning och ungdomsfrågor.

Människor bryr sig om rättvisa och jämlikhet i alla ordets bemärkelser.

Därför har jag valt Nicolas Schmit att ansvara för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och bekämpning av fattigdom från barndomen och framåt. Han ska lägga fram en ram som ska säkerställa att alla arbetstagare i vår union får en rättvis minimilön.

Och Helena Dalli blir den förkämpe vi behöver för att krossa glastaken. De barriärer som håller människor tillbaka på grund av vilka de är, vad de tror och vem de älskar. De här barriärerna måste bort! Punkt slut.

Människor bryr sig om sina rättigheter, värden och friheter.

Rättsstaten är vår grund som vi aldrig får göra avkall på. Vi måste se till att den respekteras och upprätthålls överallt, och att alla länder behandlas lika.

Vi måste koncentrera oss på dialog och förebyggande, men aldrig tveka att vidta alla nödvändiga åtgärder. Vi behöver erfarenhet och engagemang. Och Věra Jourová och Didier Reynders är exakt rätt personer för det.

Människor bryr sig om luften de andas, vattnet de dricker, maten de äter och naturen de sätter värde på.

Vi kan alla vara glada att Virginijus Sinkevičius leder Europas kamp att bevara vår biologiska mångfald och våra hav, och samtidigt se till att våra kust- och fiskesamhällen kan utvecklas.

Och vi har Janusz Wojciechowski som ska se till att våra jordbrukare också kan utvecklas och anpassa sig till nya förhållanden.

Den dubbla omställningen – klimat och digitalisering – medför förändringar för alla, men det ska inte råda något tvivel: **jordbruket är och förblir en värdefull del av vår kultur och vår framtid.**

Vi behöver en hållbar strategi från jord till bord. Det omfattar bland annat tillgång till finansiering för unga jordbrukare liksom att importerade livsmedel från världen utanför Europeiska unionen måste uppfylla våra miljökrav.

Och människor bryr sig om att ha ett ord med i laget om sin framtid.

Valdeltagandet i årets val till Europaparlamentet var det högsta på ett kvartssekel. Men den demokratiska delaktigheten slutar inte efter valdagen.

Vi ska mobilisera Europas bästa krafter från alla delar av vår union, från alla institutioner, från alla delar av samhället, för att delta i konferensen om Europas framtid. Den ska vara inkluderande, för alla institutioner och medborgare, och Europaparlamentet ska ha en ledande roll. Från kommissionens sida kommer Dubravka Šuica, en erfaren ledamot av denna församling, att samarbeta nära med er för att konferensen ska bli framgångsrik.

Ärade ledamöter!

Vi vet alla att en medlem av vår familj har för avsikt att lämna vår union.

Och jag har aldrig någonsin gjort någon hemlighet av att jag är och förblir en remainer. Vi kommer att respektera det beslut som det brittiska folket har fattat.

Vi kommer att samarbeta nära för att finna lösningar på gemensamma utmaningar – särskilt i säkerhetsfrågor. Men en sak måste vara fullständigt klar:

Vad som händer framöver, är bandet och vänskapen mellan våra folk obrytbart.

Mina damer och herrar parlamentsledamöter!

Om 30 år kommer andra att just här betrakta våra göranden, som jag gjorde i början av mitt tal.

Vad kommer de att säga?

Det beror på vad vi åstadkommer tillsammans. Om vi sköter vårt arbete väl kommer Europa år 2050 att vara den första koldioxidneutrala kontinenten i världen.

Europa är då en världsmakt inom den digitala sektorn. Europa är fortfarande den ekonomi som lyckats bäst med avvägningen mellan marknad och social trygghet. Och Europa är ledande när det gäller att lösa de stora världsfrågorna.

Vägen är svår och uppdraget är inte lätt. Men tillsammans klarar vi det.

Låt oss hämta inspiration från den optimistiska och beslutsamma anda som rådde för 30 år sedan och som fick järnridån på fall.

För att återvända till Václav Havel finns det miljontals européer som engagerar sig för att det är rätt sak att göra.

Det finns de som engagerar sig för att stärka sina samhällen.
Det finns de som skänker sin tid för att ta hand om äldre eller för att städa i en park.
Det finns de som demonstrerar på gatorna – men också de som ändrar sitt levnadssätt för att skydda klimatet.

Människor som vill betyda något.

Vi också, parlamentet, rådet och kommissionen, vi måste också betyda något.

Det är i denna anda som jag satt samman mitt team Och det är i denna anda som jag i dag står inför er för att be om ert förtroende.

Låt oss skrida till verket, så att vi också om 30 år kan säga:

Leve Europa!

Vive l'Europe, es lebe Europa, long live Europe!

